

செய்யுள் திரட்டு
தமிழ் இளநிலைப் பகுதி-1

தமிழாய்வுத் துறை
மாட்சிமைதங்கிய மன்னர் கல்லூரி
(குன்னாட்சி B+)
புதுக்கோட்டை- 622 001.

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

வங்கூர் சென்னை- 600 098.

மூன்றாம் பருவம்

அலகு - 1

1. சிலப்பதிகாரம்
2. மணிமேகலை
- ✓ 3. சீவகசிந்தாமணி
- ✓ 4. பெரிய புராணம்

- கனாத்திறம் உரைத்தகாதை ✓
- ஆபுத்திரன் திறம் அறிவித்த காதை ✓
- விமலையார் இலம்பகம்
- இளையான்குடி மாறனாயனார் புராணம்.

புராணம் - 2

காம்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரம்

ஐம்பெருங்காப்பியம் என்ற தொடரை நன்னூல் உரையாசிரியர் மயிலைநாதர் ஆள்கின்றார். ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் எவை என்பதைப் பின்னால் வந்த பழம்பாடல் ஒன்று பட்டியலிடுகின்றது. அதன்படிச் சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணிக்கு அடுத்ததான இரண்டாம் இடத்தைப் பெறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் இது 3 காண்டங்களையும் 30 காதைகளையும் பெற்று விளங்குகின்றது.

கனாத்திறமுரைத்த காதை

அன்பார்ந்த மாணவர்களே! நுமக்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ள கனாத்திறமுரைத்த காதை புகார்க் காண்டத்தில் ஒன்பதாவது காதையாக அமைந்துள்ளது. கண்ணகி தான் கண்ட கனவைத் தன் தோழி தேவந்தியிடம் கூறுவதே இக்காதையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

காதைச் சுருக்கம்

ஞாயிறு மறைந்த மாலைப் பொழுது, புகார் நகரத்துப் பெண்கள் நெல்லும் மலரும் தூவி, விளக்கேற்றி இல்லுறை தெய்வத்தை வழிபட்டனர். கண்ணகியின் பார்ப்பனத் தோழி தேவந்தி அந்நகரில் உள்ள பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலுக்குச் சென்று 'கண்ணகி அவள் கணவனைப் பெற வேண்டும் என வேண்டுகிறாள். அவள் கண்ணகியை அடைந்து 'நீ உன் கணவனைப் பெறுவாயாக' என வாழ்த்தினாள். அது கேட்ட கண்ணகி தான் கண்ட கனவினை அவளிடம் கூறினாள். அதற்கு விடையாகத் தேவந்தி 'வருந்தாதே! நீ கணவனால் வெறுக்கப் படவில்லை; முற்பிறப்பில் கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய ஒரு நோன்பிலிருந்து தவறிவிட்டாய்; சோம குண்டம், சூரிய குண்டம் துறை மூழ்கிக் காம தேவனை வழிபட்டால் கணவனுடன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சேர்ந்து வாழலாம்; நாமும் காமவேளை வணங்குவோம் என்றாள். கண்ணகி 'பீடன்று' என மறுத்தாள். அப்பொழுது கோவலன் கண்ணகியைத் தேடி வந்தான். தன் தவறுக்கு வருந்தினாள். உடனே கண்ணகி தன் காற்சிலம்புகளைக் கொடுக்க முன்வந்தாள். மதுரைக்குச் சென்று அச்சிலம்புகளை விற்றுப் பொருள் ஈட்டலாம் என்று கூறிய

புறப்பட்டான.

மாலதியின் வழிபாடு (1-14)

பூம்புகார் மகளிர் ஞாயிறு மறைந்த மாலைப் பொழுது
முல்லை மலரைத் தூவி மணிவிளக்கு ஏற்றினர்; இரவுப் பொழுது
சேற்ற ஆடை உடுத்தினர்; அணிகலன் அணிந்தனர்.

முன்னொரு நாள் மாலதி என்பவள் தன் மாற்றாள் குழந்தைக்கு
பாலூட்டும் போது பால் விக்கி அக்குழந்தை இறந்தது. மாற்றாள்
கணவனும் பழி தூற்றுவாரே எனக் கலங்கினாள். இறந்த குழந்தையை
கையில் ஏந்தினாள். தேவர் தருவாகிய கற்பகம் நிற்கும் கோயில்
ஐராவதம் நிற்கும் கோயில், பலதேவர் கோயில், சூரியதேவன் கோயில்
மாசாத்தான் கோயில், அருகன் கோயில், ஆகிய கோயில்களுக்கு
சென்றாள். 'தெய்வங்களே! எனக்குற்ற துன்பத்தைத் தீர்ப்பீர்களாக' என
வேண்டினாள்; பயன் இல்லை.

இடாகினிப் பேயின் செயல் (15-22)

பின்னர் மாலதி, பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலை அடைந்தாள். தன்
துன்பத்தை நீக்குமாறு வேண்டினாள். அப்பொழுது இடாகினிப் பேய்
தோன்றி,

செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார்
பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே

என்று கூறிமாலதி கையிலுள்ள இறந்த குழந்தையைப் பிடுங்கி
கொண்டு இருளில் மறைந்தது; பின் குழந்தையின் பிணத்தை வாயில்
போட்டு விழுங்கியது.

பாசண்டச் சாத்தனின் கருணை (23-28)

குழந்தையை இழந்த மாலதி இடியுண்ட மயில் போல
துடித்தாள்; ஏங்கி அழுதாள். பாண்டச் சாத்தன் அவள் நிலை கண்டு
பெரிதும் இரங்கினான். அவளை அழைத்து 'நீ செல்லும் வழியில் உன்
குழந்தையைக் காண்பாய்' என ஆறுதல் கூறினான். பின் பாசண்டச்
சாத்தன் குழந்தையாகக் குயில்களையுடைய சோலையில்
மரத்தடியில் கிடந்தான். அம்மாயக் குழந்தையை எடுத்த
மார்போடணைத்த மாலதி, அக்குழந்தையை மாற்றாளிடம் தந்து
மகிழ்ந்தாள்.

தேவந்தியின் துயரமும் வழிபாடும் (29-38)

மாலதியின் துயர் துடைப்பதற்குக் குழந்தையாகத் தோன்றிய பாசண்டச் சாத்தன் வளர்ந்து பிரம்மச்சரிய நிலை அடைந்தான்; மறைகளில் வல்லமை பெற்றான்; தாய் தந்தை இறந்தபின் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதிக் கடன்களைச் செய்தான்; தாயத்தாரோடு வழக்குரைத்து வென்றான்; தேவந்தி என்பவளை மணந்து இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டான். ஒரு நாள் தேவந்தியை அழைத்து அவளுக்கு,

பூவந்த உண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன்
மூவா இளநலம் காட்டியெம் கோட்டத்து
நீவா எனவுரைத்து

நீங்கினான். தேவந்தியும் 'தன் கணவன் புண்ணியத் துறைகளாடச் சென்றுள்ளான் என்றும் அவனை மீட்டுத் தருக' என்று ஒரு பிரார்த்தனையைச் சொல்லிப் பாசண்டச் சாத்தன் கோயிலுக்குத் தினசரி சென்று வழிபடுதலை மேற்கொண்டிருந்தாள்.

தேவந்தி கண்ணகிக்காக வேண்டல் (39-44)

கண்ணகிக்கும் தன்னைப் போலக் கணவனைப் பிரிந்த துயர் உண்டு என உணர்ந்த தேவந்தி, கண்ணகியின் துயரைப் போக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாள். பாசண்டச்சாத்தன் கோயிலை அடைந்து அறுகம்புல், சிறுபூளைப்பூ, நெல் ஆகியவற்றைத் தூவித் தொழுதாள்; சின் கண்ணகியின் துயரைத் துடைக்குமாறு இறைவனிடம் வேண்டினாள். பின் கண்ணகியிடம் சென்று 'நீ உன் கணவனைப் பெறுவாயாக' என வாழ்த்தினாள்.

கண்ணகி கண்ட கனவு (45 - 54)

தேவந்திக்கு மறுமொழி கூறிய கண்ணகி, உன் வாழ்த்துக் காரணமாக நான் என் கணவனைப் பெறுவேன்; ஆயினும் நேற்று இரவு கண்ட கனவினால் என் உள்ளம் நடுங்குகிறது' என்று கூறித் தான் கண்ட கனவைக் கூறத் தொடங்கினாள். 'நானும் என் கணவன் கோவலனும் இங்கிருந்து சென்று ஒரு பெரிய நகரை அடைந்தோம்; அந்நகரில் உள்ள மக்கள் இடு தேளைப் பிடித்து என் மீது போடுவது போல் மிகப் பெரிய வழியை எங்கள் மீது சுமத்தினர். அப்பழி மொழியால் கோவலனுக்குத் தீங்கு நேர்ந்தது என்று பிறர் சொல்லக் கேட்ட நான், அரசன் முன் சென்று வழக்குரைத்தேன். அதனால் அவ்வரசனோடு அவ்வூருக்கும் தீங்கு

உனக்கு நான்கூற மாட்டேன். அங்கு நேர்ந்த தீங்கு என் தீவினைப் போலும். மேலும் என்னோடு பொருந்திய கோவலனுடன் நான் பெற்ற நற்பேற்றினை நீ கேட்பாயானால் உனக்கு நகைப்பை உண்டாக்கும் என்றாள் கண்ணகி.

கண்ணகியின் உள்ள உறுதிப்பாடு (55-64)

கனாத்திறம் கேட்ட தேவந்தி கண்ணகியை கீழ்வருமாறு கூறத்தொடங்கினாள்.

‘பொன்னாலான வளையலை அணிந்த கண்ணகியே! நீ உன் கணவனால் வெறுக்கப்படவில்லை; முற்பிறப்பில் உன் கணவன் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய நோன்பினைச் செய்யத் தவறினாள் கடலொடு காவிரி சென்றலைக்கும் புகார் நகருக்கு அருகில், தாழை மணம் பரப்பும் நெய்தல் நிலத்துச் சோலையிலே சோமகுண்டம் சூரியகுண்டம் என்னும் இரு பொய்கைகள் அப்பொய்கைகளில் நீராடிக் காழவேள் கோட்டம் உள்ள காமதேவனை வணங்கும் பெண்கள், இம்மையில் தம் கணவருட்கூடிப் பிரியா வாழ்வு வாழ்ந்து இன்புறுவர்; மறுமையிலும் போபூமியில் தேவராய்ப் பிறந்து பிரியாது இன்பம் நுகர்வர்; எனவே நான் ஒரு நாள் அவற்றில் நீராடுவோம் என்ற தேவந்தி கூறினாள். அதனை கேட்ட கண்ணகி ‘பீடன்று’ என்று கூறி அவள் கருத்தை ஏற்க மறுத்தாள்.

கோவலன் வருகை (65-71)

அப்பொழுது குற்றேவல் செய்யும் சிறு பெண் ஒருத்தி வந்தாள்.

காவலன் போலும் கடைத்தலையான் வந்துநம் கோவலன் போலும் ...

என்று கூறினாள். வந்த கோவலனும் கண்ணகியின் பள்ளியை நோக்கிச் சென்றான். கண்ணகியும் அவன் பின்னால் சென்றாள். கண்ணகியின் வாடிய மேனியும் வருத்தமும் கண்டு உள்ள வருந்தினான். ‘வஞ்சம் பொருந்திய கொள்கையை யுடைய மாயத்தானோடும் கூடி ஆடிய தீய ஒழுக்கத்தால் நம் குலத்தவர் தேவைத்த மலை போன்ற செல்வமெல்லாம் தொலைந்து ஒழிந்தன அதனால் உண்டான வறுமை எனக்கு நாணத்தைத் தருகிறது’ என்றாள்.

சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியோ பாடிக் குலந்தரு வான்பொருட் குன்றம் தொலைந்த இலம்பாடு நாணக் கூற...

—மணிமேகலைக்கு அறவணர் ஆபுத்திரன் துறம கூறிய
பாட்டு—

[மணிமேகலைக்கு, அறவணர், ஆபுத்திரனின் வரலாற்
றினை உரைக்கின்ற பகுதி இது. அவன் பாத்திரம் பெறுவ
தற்கு முன்னருள்ள செய்திகள் மட்டுமே இந்தக் காதையில்
அறவணரால் கூறப்பெறுகின்றன.]

1. சாலி பெற்ற மகன்

*மாபெரும் பாத்திரம் மடக்கொடிக்கு அருளிய
ஆபுத் திரன்திறம், அணியிழை! கேளாய்;
வாரணாசியோர் மறையோம் பாளன்,
ஆரண உவாத்தி, அபஞ்சிகன் என்போன்
பார்ப்பணி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து, 5
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம் அஞ்சித்,
தென்திசைக் குமரி யாடிய வருவோள்;
சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிருள் இயவிடை
ஈன்ற குழவிக்கு இரங்கா ளாகித்
தோன்றாத் துடவையின் இட்டனள் நீங்க— 11

அணியிழையே! மிக மேன்மை பொருந்திய அமு
சுரபியை மணிமேகலைக்கு அருளிச்செய்த ஆபுத்திரனின்
வரலாற்றைக் கேட்பாயாக: காசியின்கண் வேதநெறியாளர்
ஒருவன் இருந்தான். வேதம் ஒதுவிக்கும் தொழிலினனான
அவன் 'அபஞ்சிகன்' என்பவன். அவன் மனைவியான 'சாலி'
கற்புநெறியாகிய காவலின் எல்லையைக் கடந்து சென்
வளாயினாள். அதனால், மணந்துகொண்டவனுக்கு
துரோகம் செய்ததற்குரிய தண்டனைக்கு அஞ்சிய அவள்
தென்திசைக் குமரியின்கண் நீராடிவிட்டு வந்
கொண்டிருந்தாள், வருபவள், சூல்முதிர்ச்சி அடைந்

வழியிடைமீலே, தான ஸ்பறற குழந்தைககும இரங்காத
வளாக, அவ்விடத்துத் தோன்றிய ஒரு தோட்டத்திலே,
அதனை இட்டுச் சென்றுவிட்டாள்.

2. பாலூட்டிய பசு!

தாயில் தூவாக் குழவிதுயர் கேட்டோர்
ஆவந்து அணைந்தாங்கு அதன்துயர் தீர,
நாவால் நக்கி, நன்பால் ஊட்டிப்,
போகாது எழுநாட் புறங்காத்து ஒம்ப—

தாயற்றுப் பசியினாலே அழுதுகொண்டிருந்த அ
குழந்தையின் துயரக்குரலினைக் கேட்ட ஒரு பசுவானது
அதனருகே சென்று சேர்ந்தது. அதன் துயரம் தீருமா
நாவினாலே நக்கிக் கொடுத்து, நல்ல பாலும் அதற்கு
சுரந்து ஊட்டிற்று. அந்தக் குழந்தையை விட்டு அகலாமல்
ஏழு நாட்கள் அது பாலூட்டி அதனைப் பாதுகாத்து
வந்தது. [தூவா - உண்ணா. புறங்காத்தல் - பாதுகாத்தல்

3. இளம்பூதி எடுத்தான்

வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்,
இயவிடை வருவோன், இளம்பூதி என்போன்;
குழவி ஏங்கிய கூஉக் குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீர் உகுத்தாங்கு,
“ஆமகன் அல்லன்; என்மகன்” என்றே,
காதலி தன்னொடு கைதொழுது எடுத்து—

வயனங்கோடு என்னும் ஊரினான ஒரு மறையோம்பு
பார்ப்பனன், அந்த வழியாகத் தன் மனைவியுடனே வந்
கொண்டிருந்தான். இளம்பூதி என்போனாகிய அவ
குழந்தை ஏங்கி அழுகின்ற குரலினைக் கேட்டான். த
உள்ளத்தே நிரம்பிய துன்பத்தோடு அதன் நிலைமைக்
கண்ணீர் சொரிந்தான். ‘இவன் ஆமகன் அல்லன்; இவ
என் மகன்’ என்று சொல்லி, அவனைத் தனக்குக் காட்டி
தந்த இறைவனுக்குக் கைகுவித்தவனாகத், தன் மனை
புடனும் கூடி அதனை வாஞ்சையுடன் எடுத்தான்.

மார்பிலை முந்நூல் வணையா முன்னர்,
நாவிலை நன்னூல் நன்கனம் நலிற்றி,
ஓத்துடை அந்தணர்க்கு ஓப்பவை எல்லாம்;
காத்தொலைவு இன்றி, நன்கனம் அறிந்தபின்—

25

*நமக்கோர் மகன் பிறந்தான்; நம் கிளை இனிச்
சிறப்பறும்* என்று மகிழ்ந்து, தம் ஊருக்குச் சென்று, தம்
உறவினரோடும் கூடி அவர்கள் களிப்புற்றனர். அந்தச்
சிறுவனின் மார்பிலிடத்தே முப்புரிநூலினை அணிவியாததன்
முன்பாகவே, அவனுடைய நாவினாலே வேத வேதாந்தங்
களை நல்ல முறையில் ஓதப் பபிற்றுவித்தான் இளம்பூதி.
மறையோதுபவரான அந்தணர்களுக்குப் பொருந்துபவை
எல்லாம் நாப்பிறழ்ச்சியின்றி, அச்சிறுவனும் நல்லபடியாக
ஓதுவதற்கு அறிந்தவன். அதன் பின்னர்—

5. கொலை வேள்வி கண்டான்

அப்பதி தன்னுளோர் அந்தணன் மனைவயின்
புக்கோன்—ஆங்குப் புலைசூழ வேள்வியில்,
குருஉத்தொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி,
வெருஉப்பகை அஞ்சி, வெய்துயிர்த்துப் புலம்பிக்
கொலைநவில் வேட்டுவர் கொடுமரம் அஞ்சி,
வலையிடைப் பட்ட மாணே போன்றாங்கு,
அஞ்சிநின்று அழைக்கும் ஆத்துயர் கண்டு—
நெஞ்சநடுக் குற்று, நெடுங்கணீர் உகுத்துக்—

30

அச்சிறுவன், ஒரு சமயம், அவ்வூரிலுள்ளவோர் அந்தண
னின் வீட்டிற்குச் சென்றான். அவ்விடத்தே, ஊனுண்ணலை
குதுகின்ற வேள்விச்சாலையைக் கண்டான். அங்கே, நிற
பொருந்திய மாலை கொம்பிலே சுற்றப்பட்டதாக, அச்சந்த
வற்ற பகைக்கு அஞ்சி, வெவ்விதாக நெடுமுச்செறிந்து கதறி
நாண்டிருந்தது ஒரு பசு. கொலைத்தொழிலைச் செய்கின்
ட்டுவருடைய கொடுமரமான வில்லிற்குப் பயந்து ஓடி
ன்று, வலையினிடத்தே அகப்பட்டுத் துடிக்கின்ற மாண
ன்று, அங்கே அச்சத்தோடு நின்ற கதறும் அப் பசுவின்
ரத்தைக் கண்ட அச்சிறுவன், நெஞ்சம் நடுக்கமுற்றால்
தியான கண்ணீரைச் சொரிந்து வருந்தினான்.

செல்கதி உண்டோ, தீவினை யோடு?
 அல்லலாய் அழுத அவர்மகள் ஈங்கிவன்;
 சொல்லுதல் தேற்றேன், சொற்பயம் இன்மையின்; 90
 புல்லலோம் பணிகள், புல்லமகள் இவ்"னென்—

அவ்விடத்தே இருந்தவர்களுக்குள்ளே ஒரு மறையவன்,
 "இவனுடைய பிறப்பின் இரகசியத்தை யானறிவேன்"
 என்று அதனைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

"வழி நடந்த வருத்தத்தோடு இளைத்த உடலினளான
 பார்ப்பனி ஒருத்தி. வேதவிதிப்படி சென்று குமரிப் பெருந்
 தெய்வத்தின் பாதங்களை முறையோடும் வணங்கித், தன்
 உறவினரின்றும் நீங்கியவளாக வந்துகொண்டிருந்தாள்.
 அவள் பெயர் சாவி. அவனை, 'நின்னூர் யாது? இங்கு நீ
 வருவது எதுபற்றி?' என்றேன். எனவும், அந்த மறையவன்,
 தான் வருகின்ற வரலாற்றை எனக்கு உரைப்பாளாயினாள்—

"வாரணவாசி நகரத்திலேயுள்ள, சிறந்த வேதங்களிலே
 முதன்மையானதாகவும், வேதமோதுவிக்கும் உபாத்தியாக
 வும் விளங்கும் ஒரு பார்ப்பானின் பெறுவதற்கு அரிய மனைவி
 யான். பார்ப்பார்க்குத் தகாத வழியிலே நடந்துகொண்
 டேன். சுற்பாகிய காவலைக் கைவிட்டுப் பிசகிச் சென்றேன்.
 அதனால், என் கணவனையும் இழந்தேன். அவர்கள்
 அடித்துத் துன்புறுத்துவார்கள் என்ற பயம் உடையவளுமா
 யினேன். அதனால் விரைந்து செல்லும் மக்களுடனே கூடிய
 வளாகத் தென்நிசைக் குமரித் துறையாடுவதற்கு வந்தேன்.
 குமரியாடி வந்துகொண்டிருந்த யான்—

"பொற்றேரினையுடைய பாண்டியனின் கொற்கை
 யாகிய பேரூர்க்கு ஒரு காவததூரம் கடந்தவளாக, ஆயர்
 களின் இருப்பிடத்திற்கு அருகே வந்தேன். அங்கே ஒரு
 குழந்தையையும் பெற்றேன். பெற்ற குழந்தைக்கு இரங்கும்
 உள்ளமில்லாதவளாகி, அவ்விடத்தே கண்ணில் தோன்றிய
 ஒரு தோட்டத்தினுள்ளே அதனைப் போட்டுவிட்டும் வந்த
 விட்டேன். "இனி, செல்லுவதற்கான ஒரு நற்கதியு
 தீவினையாட்டியாகிய எனக்கு உண்டோ?" என்று துன்
 முற்று அழுதனள்.

அவளுடைய மகனே இவ்விடத்துள்ள இவன். எ
 சொல்லால் விளையும் பயன் ஏதும் இல்லாமையினால், இ
 வரை இதனைக் கூறுவதற்குத் துணிவின்றி இருந்தேன்
 இவனைத் தீண்டாது போவீராக! இவன் இழிந்த மகன்
 என்றனள்.

ஆபுத்திரன், பின்பு அமர்நகை செய்து,
 “மாமறை மாக்கள் வருங்குலம் கேண்மோ;
 முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
 கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவர்
 அருமறை முதல்வர் அந்தணர் இருவரும்!
 புரிநூன் மார்பீர்! பொய்யுரை யாமே?
 சாலிக்கு உண்டோ, தவறென உரைத்து,
 நான்மறை மாக்களை நகுவனன் நிற்ப—

95

அவன் சொன்ன தன் பிறப்பு வரலாற்றைக் கேட்ட
 பின்னர், ஆபுத்திரன் சிறிதாக நகைத்தான். பின்னர்,
 “பெரிய வேதங்களை உணர்ந்த வேதியர்கள் வருகின்ற
 குலமரபினைக் கேளுங்கள். ஆதிமறைகட்கு முதல்வனாகிய
 பிரமனுக்கு எதிரே தோன்றிய தேவதாசியாகிய திலோத்த
 மையின் காதற்சிறுவர்கள் அல்லரோ, அரிய மறை முதல்வர்
 என நீவிர் போற்றுகின்ற அந்தணர்கள் இருவருமான
 வசிட்டரும் அகத்தியரும்! முப்புரி நூலணிந்த மார்பினரே!
 அது பொய்யுரையாகுமோ? அது உண்மையாயின், சாலிக்கு
 மட்டும் தவறு ஏதேனும் உளதாகுமோ?” என்று சொல்லிய
 வாறே, அந்த நான்மறை மாக்களைக் கண்டு, இகழ்ச்
 சியோடும் சிரித்தபடியே நின்றான்.

14. அவன் உற்ற துன்பம்

“ஓதல் அந்தணர்க்கு ஒவ்வான்” என்றே
 தாதை பூதியும் தன்மனை கடிதர,
 “ஆகவர் கள்வ”னென்று அந்தணர் உறைதரும்
 கிராமம் எங்கணும் கடிஞையிற் கல்லிட—
 மிக்க செல்வத்து விளங்கியோர் வாழும்
 தக்கண மதுரை தான்சென்று எய்திச்—

100

105

‘இவன் மறையோதும் அந்தணர் குடிக்குப் பொருத்த
 மற்றவன்’ என்று, அவனை வளர்த்த தந்தையான இளம்
 பூதியே, தன் வீட்டினின்றும் அவனை வெளியேற்றி
 விட்டான். ‘யாகப் பசுவைக் கவர்ந்துபோயின கள்வன்
 இவன்’ என்று சொல்லிப் பார்ப்பார் வாழும் கிராமத்து
 எல்லாம், அவன் பிச்சைப் பாத்திரத்திலே சோறிடாமல்
 கல்லைப் போட்டார்கள். அவன், அதன்பின் மிகுதியான
 செல்வத்தால் விளக்கமுற்றோர்கள் வாழ்கின்ற தென்
 மதுரையினைச் சென்று அடைந்தான்—

110. ஆபத்திரனின் இரக்கத் தீர்க்கு

சிறந்தா வினகலின் செழுங்கலை விவரத்து
 அந்நிலை முன்பில் அம்பலம் பூங்கைத்
 தங்கினன் வந்திந்தத் தக்கணப் பேரூர்,
 தூயக் கடினாடி கையில் ஏகதி. 110
 காமபறு சிறப்பின் மனைதொழும் மறுகிக்,
 "காணார், கோளி, கான்றுடய் பட்டார்.
 பேணுநர் இல்லோர், நினைகடுக்கு உற்றோர்;
 யாவரும் வறக" என்று இசைத்துடன் ஊட்டி,
 உண்டிடாழி மிக்கிலுண்டு, ஒடுதலை மடுத்துக்,
 கண்படை கொள்ளும் காவலன் தானென்— 115

சிந்தையில் தெய்வமான கலைமகளின் கலைச்சிறப்பு
 திறந்த கோயிலின் முன்மாயிலிடத்தேயுள்ள, பீடிகையை
 புடைசு அம்பலத்தின்கண்ணே தங்கியிருப்பவனாயினான்
 அவன். அந்தத் தென்மதுரைப் பேரூரிடத்தே, பிச்சைப்
 பாத்திரத்தைக் கையில் ஏந்தியவனாகக் குற்றமற்ற சிறப்
 பினைபுடைய வீடுகளுதொழும் சுற்றி வருவான். கிடைத்த
 பிச்சையாகிய உணவினைக் "கண்ணற்றவரே! செவிடரே!
 கான்றுடய் பட்டவரே! ஆதரிப்பார் இல்லாதவரே!
 நோயால் துன்புற்றவரே! யாவரும் வாருங்கள்" என்று
 உவியழைத்து, அவர்கட்கு முதலில் ஊட்டுவான். ஊட்டியது
 போக எஞ்சியிருக்கும் உணவினைத் தான் உண்டுவிட்டு,
 அந்த ஊட்டினைத் தலைக்கு அடியிலே வைத்து கொண்டு
 கண்ணுறங்குவான், அறங்காப்போனான அந்த ஆபத்திரன்
 —என்க.

உதவைய, தன் நாட்டைக் கைப்பற்றிய கட்டையங்கூறு
தொன்பது தாய்மாமன் கொலிந்ததனைத் தண்ணீராகக்
தொள்ளும்படி புகண்பப் பணித்தான். பின்னர் சீவகன்
உதவையத்துடன் தன் மாணாகிய கொலிந்ததன் கட்டையத்தின்
சிவப்பிணை. பின்பு, சீவகன் தன் சோழர்களுடன் புறப்பட
வழங்கி நாட்டிலுள்ள அநாதைப் பிள்ளைகளை அடைந்து ஆர்ப்பு
புறத்தேயுள்ள அநாதைகளை அடைந்து, அவர்கள்
காணியின் கொணையினையே நன்றாகக் காண அருகில்
அடைந்து அடைந்து தான் மட்டுமே வேறொருவன் அருகில்
அடைந்து, அந்த அருகில் அருகில் அடைந்து அடைந்து
அடைந்து அடைந்து அடைந்து, அடைந்து அடைந்து அடைந்து
அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து
அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து
அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து
அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து அடைந்து

புலமையுடைய அறிவு
 புத்திரத்தையுடைய அறிவு (கோணயின்) திருவிளக்கம். ஸ்ரீமந்
 கோணயின் கோணயினையே நன்றிப் பார்த்து அருகில்
 வந்தி வந்தி தான் மட்டுமே வேண்டி வந்தி நடைமுறை
 பற்றினான். அந்நேரத்தில் சுகரத்தின் பின்னால் வந்தான்
 லக்ஷ்மி விண்ணத்தினான். தான் பற்றின வந்தி விண்ணம்
 தான் திருவிளக்கம் விண்ணமட்டுமே திருவிளக்கம் பற்றினது
 லக்ஷ்மி. திருவிளக்கம் விண்ணம் பற்றிக் குடியேறியவனாய்.
 தான் திருவிளக்கம் கண்டபின்னரே வந்தி பற்றினான்.

திருவிளக்கம் கண்டபின்னரே வந்தி வந்தி, விண்ணமகாண்ட
 நடைமுறை திருவிளக்கம் கிட்டு தொடுக்கின் பின்னால் விண்ண
 மையின. திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம், அந்நேரம்
 வந்தி வந்தி. திருவிளக்கம் திருவிளக்கம், தன் லக்ஷ்மி திருவிளக்கம்
 கண்டவன், தன் கண்டபின்னரே வந்தி வந்தி. திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 வந்தி வந்தி தன் கண்டபின்னரே வந்தி வந்தி திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 பின்னால் வந்தி திருவிளக்கம் ' தன் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 பின்னால் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 கண்டபின்னரே வந்தி திருவிளக்கம் தன் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 திருவிளக்கம் திருவிளக்கம். தன் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 தன் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 தன் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 தன் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்
 தன் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்

திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம் திருவிளக்கம்

வில்லிபாரதம்

வடமொழியில் வேதவியாசர் எழுதிய பாரதம் வியாச பாரதம். அளவில் பெரியதாயிருப்பதுடன், பொருண்மையிலும் முதன்மை பெற்றிருப்பது நோக்கி இதனை 'மகாபாரதம்' என அழைத்தனர். பரதனுடையை வழி வந்தவர்களின் வரலாறு பற்றிப் பேசும் நூல் ஆதலால் 'பாரதம்' எனப் பெயர் பெற்றது. பரதன் வழி வந்தவர்களே பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஆவர். மகாபாரதத்தைப் பாடிய வேதவியாசர் இவர்களின் குல முதல்வர் ஆவார். பாரதம் 'ஐந்தாம் வேதம்' எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

வில்லிபாரதம்

பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்களைக் கவர்ந்த கதை பாரதக் கதை. பாரதக் கதை பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பதிகாரம் போன்ற காப்பியங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

வியாசர் எழுதிய பாரதத்தைப் பலர் தமிழ்ப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். அருணிலை விசாகர் என்பர் பாரதத்தைத் தமிழ்ப்படுத்தியதாக மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. சங்ககாலப் பாடல்களுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். ஆனால் அவர் பாடிய பாரதம் கிடைக்கவில்லை. அவருடைய காலம் கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். அதன்பின் மூன்றாம் நந்திவர்மன் காலத்தில் (கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில்) 'பாரத வெண்பா' என்றொரு நூல் தோன்றியது. அந்நூல் முழுமையும் கிடைக்கவில்லை. 12,000 பாடல்கள் கொண்ட

1
ஆலோசனைப்படித் தங்கள் சார்பில் உலூகன் என்னும் பெயருடைய அந்தணனைத் திருதாரட்டிரனிடம் தூதாக அனுப்பினார். உலூகன் சென்ற தூதையும் அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட விளைவையும் கூறும் பகுதி இதுவாகும்.

உலூகன் தூதுச் சருக்கம்
கடவுள் வாழ்த்து

இச்சருக்கத்தின் முதல் பாடல் திருமால் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளது. திருமாலின் ஏழு அவதாரங்கள் இதில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. மச்சாவதாரம் ஆகியும், கூர்ம அவதாரம் ஆகியும், மகாமேரு மலையை ஒரு பரற் கல்லைப் போலத் தன் கெகாம்பிடத்தே கொள்ளவல்ல பன்றி அவதாரம் ஆகியும், நரசிம்ம அவதாரம் ஆகியும், வாமன அவதாரம் ஆகியும், கோடரிப்படை கெகாண்ட பரசுரம் அவதாரம் ஆகியும், அரக்கரைக் கொலை செய்த ஐராம அவதாரம் ஆகியும் நின்ற திருமால் மலரடியை என்றும் மறவேன்.

மு அவதாரங்கள்

திருமால் வேதங்களை மீட்கும் பொருட்டு மீன் வடிவம் தாங்கினார். வில்லி இதனை 'மீனம்' எனக் குறிப்பார். இது வட மொழியில் மச்சாவதாரம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடல் கடைந்த காலத்துத் திருமால் மேருமலையைத் தாங்குவதற்காக ஆமை வடிவம் எடுத்தார். வில்லி இதனைக் 'கமடம்' என்பார். இதுவே கூர்மாவதாரம் எனப்படும்.

இரணியாட்சனால் மறைத்து வைக்கப்பட்ட பூமியை மீட்கும் பொருட்டுத் திருமால் பன்றி வடிவம் எடுத்தார். வில்லிபுத்தூரார் இதனை 'மேருவை எடுக்கும் தாள் ஏனம்' எனக் குறித்துள்ளார். இதுதான் வூராக அவதாரம் ஆகும்.

இரணியை அழிக்கும் பொருட்டுத் திருமால் எடுத்த அவதாரம். இதனை வில்லிபுத்தூரார் 'நரஅரி' என்று குறிப்பார்.

மகாபலியிடம் மூன்றடி மண் தானம் பெறுவதற்காகத் திருமால் எடுத்த அவதாரம் வமனாவதாரம் ஆகும். இதனை ஆசிரியர் 'அருங்குறள்' என்பார்.

6. தந்தை சொல்லை நிலைநாட்டத் திருமால் எடுத்த அவதாரம் பரகராம அவதாரம். வில்லிபுத்தூரார் இதனை 'மழு தரித்த கோ' எனக் குறிப்பார்.
7. திருமால் அவதாரங்களுள் முழுமை பெற்ற அவதாரம் இராம அவதாரம் ஆகும். இதனை வில்லிபுத்தூரார் 'அரக்கரைக் கொலை செய்த வானநாயகன்' என்பார்.

கண்ணன் போன்றோரின் எண்ணங்கள் (2-4)

பாண்டவர்கள் சூதினால் தாங்கள் இழந்த நாட்டை மீட்பதற்காக 'உவப்பிலாவியம்' என்ற நகரில் கூடி ஆலோசனை செய்தனர். கண்ணன், பலராமன், சாத்தகி போன்றோரும் மற்றும் உள்ள நண்பர்களும் கூடினர். அப்பொழுது கண்ணன் கூறியதாவது; 'துரியோதன் சூதாட்டத்தினால் கவர்ந்த நாட்டை மீண்டும் சூதாட்டத்தினால் கவர்வதே சிறந்தது; போர் செய்து திரும்பப் பெறுதல் என்பது நீதியாகாது; எனவே துரியோதனன் கருத்தை அறிய அவன் வாய்மொழியால் அறிந்து கொள்ளத் தூதுவன் ஒருவனை அனுப்பலாம் என்று கூறினான்.

கண்ணன் கூறியதைக் கேட்ட அவன் அண்ணன் பலராமன், 'பலரும் காணாமாறு சூதினால் தருமனை வென்று அவன் நாட்டைப் பல ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தவன் துரியோதனன், வலிமையின் மூலம் மீண்டும் அந்த நாட்டைப் பெற வேண்டும் என்பது தீய அறிவின்பாற்பட்டதாகும்' என்று கூறினான். இவர்கள் இருவரும் கூறியதைக் கேட்ட அவர்கள் தம்பி சாத்தகி கீழ்வருமாறு கூறத் தொடங்கினான். 'பலராமனின் மேனி வெண்மை நிறம் உடையது. அவன் இதயமோ கருமை நிறம் உடையது; எனவே அவன் வாயிலிருந்து வரும் சொல் அவன் மேனியைக் காட்டிலும் வெண்மையானது' என்று சாத்தகி பலராமன் கருத்தை மறுத்த தோடல்லாமல் அவனை விமர்சிக்கவும் செய்தான்.

உலாகனைத் தூதனுப்ப முடிவெடுத்ததும், தூது செல்லலும் (5-12)

ஓர் உரலுடன் தவழ்ந்த கண்ணன் தன் கருத்தைக் கூறத் தொடங்கினான்: 'சூதிரைகள் பூட்டிய வலிய தேர்களையும், பெரிய உரல் போன்ற கால்களைக் கொண்ட யானைகளையும் உடையவன் திருதராட்டிரன்; அவனிடம் உலாகனைத் தூது அனுப்புவோம்; அவன் சொல்ல பாண்டவர் கருத்தைக் கூறிக் கௌரவர்களின் கருத்தை அறிந்து

அந்தகனிடம் கூறியபின், அவன் உன் நாட்டைத் தர மறுத்தால் எங்களுக்குச் செய்தி அனுப்புக' என்று கூறிச் சென்றார்கள். மன்னர்கள் சென்ற பின் தருமன் உலூகனை அழைத்தான். அவனிடம் 'நீ அத்தினாபுரம் செல்; அங்கு எம் பெரியதந்தை திருதராட்டிரன், பீஷ்மர், விதுரன், துரோணர் போன்ற பெரியோர்களுக்கு எங்களது வணக்கத்தைக் கூறு; பின் எங்கள் தூதுச் செய்தியையும் உரியபடி கூறி வருக' என்றான்.

தூது செல்லும் பொறுப்பை ஏற்ற நான்மறைப் புரோகிதன் உலூகன் அத்தினாபுரம் சென்றான்; திருதராட்டிரன் அவையை அடைந்தான்; திருதராட்டிரன் அவனை வரவேற்று வணங்கி ஆசனத்தில் அமரச் செய்தான். மலை போன்ற தோளுடைய பீஷ்மர் முதலியோர் உலூகனை வணங்கினர்; பின் வந்த காரியத்தை உரைத்தருளுமாறு வேண்டினர். திருதராட்டிரனும் அவன் மைந்தர்களும், கர்ணனும் சகுனியும் மனம் கொதிக்கும்படி உலூகன் தான் வந்த தூதுச் செய்தியைக் கூறினான்.

உலூகன் கூறிய தூதுச் செய்தி

பாண்டுவின் மக்கள் ஐவரும் 12 ஆண்டுகள் காட்டிலும், ஓராண்டு மறைந்திருந்து வாழ்ந்தும் தற்போது வெளிப்பட்டுள்ளனர். சூதினால் கவர்ந்து கொண்ட அவர்கள் நாட்டை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டவாறு தரப்போகின்றீர்களா, இல்லையா? என்று முனிவன் கேட்டான்.

அன்னங்களும் மயில்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து குளத்தில் விளையாடும் நல்ல நாட்டையுடையவர்களே! முன்னர் நீங்கள் மோது போர் கருதாமல் செய்த போர் சூதுபோர் ஆகும். உங்கள் எண்ணப்படி நாட்டைத் தராமல் சூதுபோர் செய்ய வேண்டுமானால் அதையாவது செய்யுங்கள். அதுவே தக்கது அவ்வாறு சூது போர் செய்து வென்றால், இனி வேறுபாடும் உண்டாகாது. உங்கள் செல்வ வாழ்வும் முன்பு போலப் பெருமை பெறும் என்று உலூகன் கூறினான்.

அல்லது அழிவினைக் கருதாமல் வெற்றியையே நினைத்து நீங்கள் அவர்களுடன் போரிடுவோம் என எதிர்த்தால் உங்களால் வெற்றி பெற இயலாது; சினங்கொண்டு வீமனும் விசயனும் களம் புகுந்தால் நீங்கள் அனைவரும் அழிதல் உறுதி; முனிவன் சொல் பொய்க்காது என்றான்.

துரியோதனனின் மறுமொழி 13

(உலுகன் கூறிய தூதுச் செய்தி கேட்ட துரியோதனன் சினம் கொண்டான். 'இன்று பூனையைப் போல் இருக்கும் இடத்திலிருந்து பேசுவது வீரமன்று; நடைபெறவிருக்கும் போரில் ஆண்மையும் தோள்வலியும் உடையவர் யாரென்று காணலாம்' என்று கூறினான் மேருமலைகளைப் போன்ற தோள்களையுடைய துரியோதனன்.

விதுரனின் நல்லுரை (14)

கல்வியும் தூய நெஞ்சும் இல்லாத துரியோதனன் கூறிய மொழி கேட்டு விதுரன் எழுந்தான். 'இந்த வேதியன் சொற்படிப் பூமியைக் கொடுத்து விடு, தாழ்ந்த அறிவிலிகள் சொல்லைக் கேட்டு மறுப்பாயானால், திருமகள் உன்னை விட்டு விலகி விடுவாள்; உன் சுற்றமும் படையும் கெடும்' என்று விதுரன் கூறினான்.

துரோணரும் கிருபாச்சாரியாரும் நல்லுரை வழங்கல் (15)

இவர்கள் இருவரும் பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள், அவர்கள் துரியோதனனிடம் கூறியதாவது. 'உலுகன் கூறிய தூதுச் செய்தியை ஏற்க மறுத்து சேனையும் வலிமையும் கொண்டு நீ பாண்டவர்களுடன் போர் செய்ய எண்ணுதல் பெரும் பிழை; போர் செய்தாய் என்றால் விசயனின் வில், கீதத்த இடம் எங்கும் குருதி வெளிப்படும்படிச் சரங்களைச் செலுத்தும்' என்று துரோணரும் கிருபரும் கூறினார்கள்.

பீஷ்மரின் அறிவுரை (16)

பீஷ்மர், திருதராட்டிரனின் பெரிய தந்தை ஆவார். எனவே அவர் திருதராட்டிரனைப் பார்த்து, 'காடு சென்ற வாழ்ந்து வந்த உன் மைந்தர்களான பாண்டவருக்கு நாம் வரையறை செய்த காலம் கழிந்தது; இன்னும் அவருக்குரிய நாட்டைக் கொடுக்க மறுத்துப் போர் புரிய நினைப்பது தவறு; அப்படி ஒருவேளை போர் ஏற்பட்டால் வளைந்த வில்லினையுடைய அருச்சுனனுக்கு எதிராக வில் வளைக்கக் கூடியவர்கள் யாருமில்லை' என்று வெகுண்டு கூறினான்.

பீஷ்மரின் அறிவுரை (17)

இருக்கும் போது நீ செய்த எந்த வீரச் செயலால் இவ்வாறு பேசுகிறாய்' என்று சினம் பொங்கக் கூறினான்.

பீஷ்மர் கர்ணனை இகழ்தல் (18,19)

சிறுவனான கர்ணன் தன்னை இகழ்ந்ததை பீஷ்மரால் பொறுத்துக் கொள்ள இயலவில்லை. கர்ணன் பாண்டவர்களோடு மோதிய காலத்தில் அவன் தழுவிய தோல்விகளைப் பீஷ்மர் நினைவூட்டினார்.

1. திரௌபதி சுமய்வர நாளில் அருச்சுனன் மச்ச எந்திரத்தை அறுத்தான்; அப்போது அவனுக்கு எதிராக வில்லில் நானேற்றிப் போரிட்ட கர்ணன் தோற்றான்.
2. துரியோதனனைக் கந்தருவர் சிறைப்பிடித்துச் சென்றனர்; கந்தருவரை வென்ற துரியோதனனை வீமன் சிறை மீட்டான்; அப்போது நீ வீமனுடன் போரிட்டுத் தோற்றாய்.
3. விராட நாட்டு ஆநிரைகளை நீங்கள் கவர்ந்தீர்கள்; தேரோட்டுவதில் போதிய பயிற்சி இல்லாத உத்தரன் தேரோட்ட அருச்சுனன் நிறை மீட்க வந்தான்; அப்பொழுது நடைபெற்ற போரிலும் நீ பின்னிட்டுச் சென்றாய்; நாளைக் கண்ணன் தேரோட்ட நால்வகைப் படைகளுடன் அவர்கள் எதிர்க்கும்போது நீ எவ்வாறு அருச்சுனனை வெல்வாய்' எனப் பீஷ்மர் கர்ணனை இகழ்ந்து கூறினார்.

துரியோதனன் மறுமொழி (20)

பாம்புக் கொடியை உடைய துரியோதனன் பீஷ்மர் கூறிய நல்லுரைகளை ஏற்க மறுத்தான்; கர்ணன் கூறியவற்றை அன்புடன் ஏற்றான்; அவையிலிருந்த முனிவனாம் உலூகளை இகழ்ந்து அவமதித்தான்; பின் முனிவனிடம் இந்தப் பூமி எங்களுடையது; பாண்டவர் வசித்த காடும் எங்களுடையதே' என்று கூறினான். உலூகளும் அத்தினாபுர நிகழ்ச்சிகளைப் பாண்டவர்களிடம் கூறினான்.

அருச்சுனனைக் கண்ணன் அழைத்தல் (21)

உலூகன் அத்தினாபுரத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை எல்லாம் தருமனிடம் கூறினான்; பின் துவாரகை சென்று கண்ணனிடம் கூறினான். கண்ணன் மகிழ்ந்தான். விசயனை விரைவில் இங்கு

சுருமல் நமைய துத்தம் :

அவ்வாறு சதநாத்த நிரமருக்ககத்தி வந்த
தொடர்ச்சை கிடை உறவடாமல் துத்தம் பாடுவிகளென்ற
குறவருக்ககாடுவர் கூள் சதசர்யம் பட்டனார். மண்ய
வள்ளலாகிய நமமருமணவர்களை துத்தம் அப்பாணியன்
வய் நம்தி உண்ணார்.

அந்நகல் செந்தி , போற்றும் :

அந்தத்தினையடை லாசும் கீழ்கையான
அந்நகல் அப்பான். நமமருமணனை துத்தம் வியாபந்
கணை பாடுக்கி துத்தம் பாயமன்றி பாடுத்தி கோபுளி
தொண்டி சுருமல் அந்தசையானால் கற்றி கித்தின்
கணை துத்தம் அப்பித்தி யாரம் மாயாசாவம் தொண்ட
அய்க்கையே அவ்வாமல் வேறெத்தி அன்றி அன்றி
செந்தி. நமமருமண அய்க்கம் பாடுகணை
அந்நகலின் அந்தத்தினையடை கிள்கின்றி தொண்டி
கேக்ககையான் கீழ் அளவீதும் மறைபேரல் கிடு
மயமிகையம் புகாசுகிதும்பு நம்தி உண்ணார்.

மக்கள் நகரத்தி உடையவர்களுக்கிய அந்நகலுந்
அந்நகலும் துத்தின் கற்களின் அந்நகல் போல் அந்நகல்
அந்நகலின் அந்நகலும் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்
பாடுகத்தி அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்
அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்.

அந்நகல் நமமருமண அந்நகல் :

அந்நகலையானது அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்
அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்
அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்
அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்
அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல் அந்நகல்.

2016-2

தேம்பாவணி - ஜீரமாமுனியர்

அவன் சுவீரத படலம்

நாவீதன் ஆடீச

பாடல் : 1

உபநாமவாய்ந்த எருசலேயம் தூநகரத்தீவ்
உடையுக்கு உயர்போல உபநாம வாய்ந்த நாவீதன்
கின்பமாக அரசு வீரீநீடுந்த படைகள் அச்சங்கொள்ள
பாவலர் புகழ்ந்து தொண்ட பாடலின் மேலாக
விளங்கினான்.

பாடல் : 2

அவன் உயர்கனிதந்திக் கிணையால் நிறைந்த
உட்கடிக் படைத்தவன். கிணிகளின் மிடுத்யால்
நிறைந்த மகையுபோல் கொடுக்கும் தகைய
உடையவன், மலர்ச்சிடுங்களால் நிரம்பக் கடைய
மாலை அணிந்த மார்பு கொண்டவன், மான்
அணிகவன்களால் நிறைந்த மலைபோல் தீரண்ட
பயங்களை உடையவன்.

கோலியாத்தின் அறை கூலம்

பாடல் : 2

உமய வேதம் வடிங்கிய வளம் கொண்ட சூதேய
நாட்டில் சமீபம் அன்ற மன்னன் ஆண்ட முறை
நடந்த போது மலைகளில் சங்கரித்த பிவித்தையர்
அவ்வேதத்தைப் படைத்தவராய் மேகம் நின்ற மகையு
மொடிந்ததற்கு ஒப்பாக அம்பு மகையு மொடிந்து போர்
சுய்யுமானு எதிர்த்த வந்தனர்.

பாடல் : 3

மதவின் சிறப்பால் படைகள் நுடைய அடாத
எருசலேயம் தூநகர் முகவதம் நடுங்கொன்று சூரிய

செரியாவ கீதப் பழமைய உணவு அந்த மிதிர
 மிகிததையர் கெடல லாக்கி கொண்ட மனது நினைக்
 கடுகிறும் வாழ்வு வாடுந் மேகந்தைப் போன்ற
 உடுவததைக் கொண்டு கோன்றிய கோலியாற்று
 என்சும் கொடிய அந் தரக்கனும் விதந்தது நின்றுன்.

படல் : 4.

5

உவ்வணப் படுக்கால் மாங்கிய மாறிய அன்றில்
 என்ம அமையால் சிபந்தி போல எடுக்கம் துமாவை
 தீரண்ட திகழ்ச்சியே மாறியும் மெச்சில் உடல்காத
 சுகந்தை மடுகிய அரக்கன் தீயுமார் பறக்கச்
 சினந்தது ஆங்காரம் மாங்கிய கோப மொழிகளை
 திரபோல் முடிநீகி திரததிக காட்டிச் சோவ்வான்

படல் : 5

சிறந்த போரைச் சுவய்வவன்று கூடிய மெகடுள்
 பக்கத்தீந்ரு ஆவன் திங்கு வந்தடைய சிறப்பினா
 நாணம் அவணம் சிறந்த போரைப் பக்கத்தீந்ரு
 ஆவனாதந் தனித்தனி நின்று நாக்க, எம்முள்
 சோன்றவன் பக்கத்தாறக்கி

தாவிதன் கீரமறை :

நாற்புது நின் கலர்க்கு உணர்வுமண் கிளையை
 வாய்ந்த காண்கன் தன் தண்டையன்மன் சுவீலார
 உசய்யப் போயாடுந்துமையன் அவிநனை அதுகி
 காணும் ஆசையால் அந்நு வந்த அன்றி நடந்த
 டுரவந் தமய்யு அத்தந்தோடு உவ்வணம் உடலன்.
 கிளையனைய திகழ்க்கு பேசிய நயவன் டுந் ?
 என்ந் பேசுபவன் தாவிதன். உடன் அவ்வையன்
 மட்டுமே உவ்வந் திட்டிக் கலயன் அமொல்
 மட்டுமே உவ்வந் கிழவும் என்நுடன் அவன்.

வாக்குத்தொண்டின் உத்தரவுகளை :

கீழ்க்கண்ட உத்தரவுகள் மூலம் மக்கள் அனைத்து
கூடும் கிடைக்க உத்தரவுகள். நினைவுகூர்ந்து இத்தொண்டின்
அறிவுரை தீர்மானங்களை மூலம் மக்கள் மூலம்
பிறந்த உத்தரவுகளை மூலம் மக்கள் மூலம்
நாளைக்கான கிடைக்கையில் மக்கள் மூலம்
அனைத்து அனைத்து மக்கள் மூலம். அனைத்து
மக்கள் மூலம் மக்கள் மூலம் மக்கள் மூலம்
- மக்கள் மூலம் மக்கள் மூலம்.

மாண்புமிகு கருப்பம் :

மேலவாழ்வுகளையும் மூலம் கருப்பம்
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். கருப்பம்
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து

மேலவாழ்வுகளையும் மூலம் மூலம் :

மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். அனைத்து

உண்பதற்கு கண்டு தாய் ஒருங்கும் குளிர்ந்தாள். அக்
கூடிக்கொண்டிருக்கும் கண்ட அணையரும் மகிழ்ந்தாள்.
இவன் சூண்டவன் அழகந்தக்கு உரிய மானை போன்ற
- உன் என் வாழ்த்தினர், உயர்ந்தவரும் மண் சுவையும்
உடைய அக்கூடிக்கொண்டிருக்கும் உயர்ந்தவரும் உயர்
சூழ்ந்த உயர்ந்தவரும் உன் வாழ்த்தினர், இவன் இவர்க்கு
அரசனாகிய சிந்தனை போல் உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும்
உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும்
யாய் இவர்க்கு உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும்
என் சூண்டவரும் உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும்
மகிழ்ந்தவரும் மகிழ்ந்தவரும்.

சத்திய சோதனை

(நாடகம்)

நாடக நெறியாள்கை

டாக்டர் கே. ஏ. குணசேகரன், எம். ஏ., பி. எச். டி.,

இணைப் பேராசிரியர்

ஸ்ரீ சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நிகழ்கலைப்பள்ளி

பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம்,

புதுவை

அரிச்சந்திரன் மயான காண்டம்' நாடகம் தன் பாரம்பரிய கட்டியக்காரன் தடால் புடால்களோடு தொடங்குகிறது. ஒரு புதுமைப் பெண் 'இது பெண் அடிமைத்தனத்தை வற்புறுத்துவது. ஆகவே நடத்தக்கூடாது' - என எதிர்க்கிறாள்.

கட்டியங்காரனுக்கும் அவளுக்குக் வாக்குவாதம். இறுதியில் அவர்கள் அரிச்சந்திர நாடகம் மயான காண்டத்தையும் இவர்கள் இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு சமூகமும் போலீஸும் இழைக்கும் கொடுமையையும் நாடகமாக நடத்த ஒப்புக்கொண்டு நாடகங்கள் நடத்துகிறார்கள். பின்புறத்தில் மேடை ஆறு அடி உயரத்தில் உள்ளது. அது ஒரு விரிவான தளம். அதையொட்டியே தாழ்வாக முன்புறத்தில் நாலு அடி உயரத்தில் மேடை. அதைப் போலவே அமைந்துள்ளது. இரண்டு தளங்களும் ஏணிப் படிகளால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலே விதானம் எதுவும் இல்லை. திரைகள் இல்லை. ஒளி அமைப்பின் மூலமாக காட்சி மாற்றங்களைக் காட்டுகிறார்கள். பின்புறத்தில் பழைய நாடகம் நடக்கும்பொழுது ஒளி மேலே பாய்கிறது. நவீன நாடகம் நடக்கும்பொழுது ஒளி முன்னுள்ள கீழ்த்தளத்திற்கு வந்துவிடுகிறது.

பெண்ணடிமைத்தனம் மாறவில்லை; நவீன வடிவம் பெற்று உள்ளது என்பதை பழைய புதிய காட்சிகள் விளக்குகின்றன. இரண்டு நாடகங்களிலுமே பொது ஜனங்களாக வருவோர் 'ஆமாம் சாமி' போடுகிறார்கள். உரத்துப் பேசுகிற அடாவடிகளின் குரல்களுக்கு அடிபணிகிறார்கள். அடாவடிகளின் கொடுமைகளை நீதியாகப் போற்று கிறார்கள்.

ஆண்கள் அணிகள் யாட்டுமே காலங்களுக்கேற்ப மாற்றிடுக்
கின்றன ஆனால் மனிதர்கள் அங்களே பழைய புதிய நாடகக்
காட்சிகளுக்கிணையே புனைப்பாதி. அக்கினிச் சட்டி ஆட்டங்கள்
வருகின்றன. புனைப்பாதி புதுமை புனை விடுவதன் குறியீடாகவும்,
அக்கினிச் சட்டி கொடுமைகளுக்கு எதிரான சூதா தாண்டவக்
குறியீடாகவும் காட்டப்பட்டு அதுவரை பார்வைமயானர்கள் சேகரித்து
வைத்துள்ள உணர்வுகளின் கன பரிமாணத்தை எந்நூலாதாக உள்ளது
அரிச்சந்திர நாடகம் வாழ்க்கையாக சத்தியந் தவறாத அரிச்சந்திரனின்
உறுதியை, சிறப்பை மையமாகக் கொண்டு விரிவடம். இந்நாடகத்தில்
அரிச்சந்திரனின் கொள்கைக்காக சந்திரசூதி யாட்ட கொடியும் துயரம்,
அவையானாளை மையமாகக் கொண்டு வளர்கிறது இன்றைய
சமூகத்தில் பொண் குழந்தைகள் கல்வியில் பழக்கணிச்சியாகுவதும்,
வரதட்சணைக் கொடுமை, ஆண்டுக்கொன்று மேசதம் கூடாது மனம்
விட்டு சிரிக்கக்கூடாது. பாணவாழ்க்கையில் சமத்துவம் இன்றமையும்
சித்திரிக்கப்படுகிறது

இறுதியில் தன் சத்தியத்திற்காக தானே தன் பன்னவியை வெட்டி
போகும் அரிச்சந்திரனையும் ஆண்களைத் திரட்டி உரிமைக்கும்
பொறாடும் புதுமையப் பொண்ணைக் கைது செய்து இடித்துச் சொல்லும்
பொலியையும் எதிர்த்துப் யாட்சிக்குக் ஒலிக்கிறது. இது நாடகத்தில்
அனை பறக்கும் இறுதிக்காட்சியாகும். ஆனநாயக நாட்டிய ஆனநாயக
உரிமை கேட்பது என்பதே மிகப் பெரிய குற்றமாகக் கருதும்
இழிநிலையில் நானு மக்களின் நாகரீகம் அடிமைத்தனமாக உள்ளது
என்பதை பரிச்சென வெளிச்சம் யாட்டுக் காட்டுகிறது இந்நாடகம்
இந்த இழிநிலையை மாற்ற மனித நேயமும் மூணத் தெளிவுபிக்கவர்கள்
அணிவகுக்க வேண்டும் என நாடகம் அறைகவல் விடுகிறது. நாடகம்
முழுக்க தறுக்குத் தெறிக்கும் வசனங்களும், கிராமிய சொல்வாடை
களும் வெடித்து வர. பார்வைமயானர்கள் அதிர்வுகளுக்கும் ஆனந்தக்
களுக்கும் உள்ளாகிக் குலங்குகிறார்கள். நாடகத்தில் நடந்த பாண்டிச்
சேரி பல்கலைக்கழக நாடகத்துறை மாணவர்களும், ஆராய்ச்சி
யாளர்களும் பாத்திரங்களொடு ஐக்கியமாகி இருந்தனர். சாட்சி
மாற்றங்கள் புதுமையான ஒளி மாற்றங்களில் கவிதைமாக மீளிக்
கின்றன.

அரிச்சந்திரன் நாடகம் நம் மண்ணில் பலராலும் அறியப் பட்டதாய்
தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்
இதனை இசைநாடகமாகத் தமிழகத்தின் பட்டி தொட்டிகளென்ற
நிகழ்த்தினார்.

அரிச்சந்திரனுக்கு ஏற்பட்ட சத்திய சோதனையாக இந் நாடகத்தை நாம்
அறிந்துள்ளோம். இந்நாடகத்தில் சந்திரமதியின் சத்திய சோதனையை
அழுத்தப்படுத்திக் காட்டுவது தவிர்க்க இயலாததாகியுள்ளது. இந்நூல்
காரணம் இன்றைய பெண்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் பழைய
மரபு கொண்ட அரிச்சந்திரன் நாடகத்துள் நடிக்க நேர்ந்ததாகும்.

அரிச்சந்திரன் தன் கொள்கைக்காகத் தனது மனைவியை விலைக்கு
விற்பது இங்குக் கேள்விக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது. அரிச்சந்திரன் மனைவ்
சந்திரமதியை அரிச்சந்திரனே விலைக்கு விற்பதும், அதன் வழியே
அவளை அடிமையாக்கியதும், மனைவியைத் தன் சுய கொள்கைக்காக
கடுகாட்டில் வைத்து அரிவாளால் வெட்ட நின்றதும் பெண்ணினத்தின்
கேள்விக் குள்ளாக்கப்படுகிறது.

சந்திரமதியும் உண்மையான வாழ்க்கையையே வாழ்கிறாள். எனினும்
அவள் தனக்கு வந்த இன்னல்களைத் தாங்கிக் கொண்டு வாழ்ந்தால்
பெண்கள் பிரச்சினையைப் பேசும் இந் நாடகத்தில் இன்றைய சமூக
தரும் பெண்கள் பிரச்சினையை இன்றைய பெண்ணினத்தின்
பிரதிநிதியாக உள்ள சந்திரிகா துணியோடு எதிர்கொள்கிறாள்.

உண்மையான வாழ்க்கை வாழ்வோருக்குக் காலங்காலமாகச் சமூக
தரும் சத்திய சோதனையே இது. வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளும் வீதம்
காலத்துக்குக் காலம் வேறுபடுகிறது.

: மாட்டையும் கன்னுக்குட்டியையும் வெல குடுத்து வாங்கினாக இல்லையா? கன்னுக் குட்டி செத்துப்போச்சு. அதனாலே காசு போச்சேன்னு அழுகிறாங்க.

: இதுதான் விசயமா?

: சுவாமி! தயை கூர்ந்து எனக்கு விடை கொடுக்க வேண்டும். இறந்த மகனை எடுத்து அடக்கம் செய்து விட்டு உடனே வந்து விடுகிறேன்.

: என்னடி சந்திரிகா! வீட்டு வேலைகளளாம் செஞ்சிட்டியோ! இல்-யோ! அடுப்பக்கூட்டிச் சாம்பல் அள்ளிட்டியா? வாசல் கூட்டிச் சாணம் தெளிச்சுக் கோலம் போட்டியா? மாட்டுத் தொழுவம் கூட்டி அள்ளிக் குப்பையைக் கொண்டுபோய் வயல்ல கொட்டினியா? பாத்திரம் பண்டங்களக் கழுவினியா? காப்பி போட்டியா? பலகாரம் பண்ணிவச்சியா? நெல்லுக்குத்தி அரிசியாக்கிக் கல்லு மண்ணு இல்லாமப் பொடச்சு வச்சியா? தயிரக் கடஞ்சு நெய் எடுத்தியா? துணி மணிகளத் தொவச்சுக் காயப்போட்டியா?

: வீட்டு வேலையெல்லாம் செஞ்சு முடிச்சிட்டேன் அம்மா. விடை கொடுங்கள் அம்மா!

: பெற்ற வயிறல்லவா பாவம், அனுப்பு, போய் வரட்டும், வேலையெல்லாம் செஞ்சுட்டா ளாம்மீ...

: இங்கே பார்! சீக்கிரம் போய் அடக்கம் செஞ்சுட்டு சீக்கிரமே வந்துடு. (கண்ணீரைச் சந்திரமதி தன் சேலை முந்தானையால் துடைத்துக்கொள்கிறாள்). நீ ஏண்டி அழுதிண்டிருக்கே. என் பணம் போச்சேன்னு நாந்தாண்டி அழுதிண்டிருக்கணும். போ போனோம் வந்தோம்னு இருக்கணும். ம். ம். ம்...

: அய்யோ! அப்பா! மகனே பாம்பு... என அழுது செல்லல் (ஆர்மோனியம், குரல், பின்பாட்டுக் குரல் வாங்கிப்பாடும் சமகாலத்தில் ஆட்டக் குழுவினர்

பணகை
குடிசைகளைப் பா...

போலீஸ் தன் கடமையைச் செய்யவிடாமல் நீங்கள்
குறுக்கிட்டுள்ளீர்கள். மக்களைத் தவறான வழிகளை
அழைத்துச் செல்லத் தகாத வழிமுறைகளை
மேற்கொண்டுள்ளீர்கள். நீங்கள் ஒரு பெண்ணை
அதைச் செய்து இருப்பதால்...

நிறுத்துங்கள். ஆணுக்கொரு நீதி பெண்ணுக்கொரு நீதி
என உங்கள் நீதி அமைய வேண்டாம். உங்கள் சட்ட
என்ன சொல்கிறதோ அதைச் செய்யுங்கள்.

ஆர்டர் ஆர்டர்

போலீஸ் தம் கடமையைச் செய்யும்போது தடுத்த
குற்றத்திற்காகவும், சமூகத்திற்கு எதிரான
நடவடிக்கைகளைச் செய்யப் பொதுமக்களை
தூண்டிய குற்றத்திற்காகவும் பெண்ணுரிமை எனு
பெயரில் இளைய சமூகத்தைத் தவறான பாதைக்
இழுத்துச்செல்ல முயன்ற குற்றத்திற்காகவும்
சந்திரிகாவுக்கு இ.பி.கோ.

(ஆட்டக்குழு இசைக்கருவி முழங்க ஆடிவந்த
பக்கங்களில் நிற்கிறது.)

இனி மேலும் பெண்கள் தலைகுனியும் அதே
(சந்திரிகாவைக் காட்டி) அந்தச் சந்திரமதிகளா
இருக்கப் போவதில்லை. பெண்கள் பிரச்சினைகள் இந்த
சமூகத்தி-ருந்தே உருவாக்கப்படுகின்றன. இதோ இந்த
சந்திரிகா போன்றவர்களால் சமூகப் பிரச்சினைகள் எதி
கொள்ளப்படுகின்றன.

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையை
கொளுத்துவோம்” என்றான் பாரதி. ஆனா நீந்
மட்டும் இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கு
பார்த்துக்கிட்டே இருக்கப் போறீங்க.

அலகு - 4

பயன்முறைத் துறிய்

அ. விண்ணப்பப் படிவம் வரைதல் :

1. டிரக்டிவ் வசதி கோடுதல் தொடர்பாக.
2. மதிப்பீடுபண் படபடிவம் மாதிரித் தொடர்பாக
3. நூலக வசதி வேண்டுதல் தொடர்பாக
4. மாற்றிச் சான்றிதழ் மாதிரித் வேண்டி.

ஆ. கவிதை பாடத்தல்

1. 'அறியவை காசாக்கி'
2. 'கொடராணா அறிப்பிணர்வு

இ. கட்டுரை வரைதல் :

1. கொடராணா கிராமன் சீமைகள்
2. இயற்கைச் சீற்றல்களும், தடுப்பு முறைகளும்
3. அந்நியத் துறிய்.

ஈ. வாக்கிய வகைகள் :

1. உசரித் வாக்கியம்
2. உணர்ச்சி வாக்கியம்
3. அணா வாக்கியம்.
4. கவலை வாக்கியம்

உசுத்தி வாக்கியம்

சொல்லி: ஒரு உசுத்தியைத் தள்ளி வாகி ஒருவாக்கிடும்
வாக்கியம்

1. கிளமையலி கீழ்க் வேண்டும்.
2. தி திண்டாந பழக்க வேண்டும்.
3. மாவட்ட ஆட்சியர் சென்னை சென்றார்.
4. கவையமுடி பரகி மெற்றான்.

உணர்ச்சி வாக்கியம்

உவகை, அவலம், அச்சம், அயமீய முதலைய
உணர்ச்சி உணர்ச்சும் உசாநீகளை மயந்நி
வரும் கிந்த வாக்கியநீதில் ஜி, அங்கோ,
என்னை என்ரு வார்த்தை இடம் மயந்நிக்கும்

1. என்னை. தூங்குகாய் அடிடு.
2. ஜகா என்ன அடிடு.
3. அங்கோ உவகைம் உவகைம்

அணா வாக்கியம்

அணாயி மயாடுள் தரும் வாக்கியம் அணா
வாக்கிய கிதிலி அணாத்தினி (?) வரும்.
கிதிலி என்டு? ஏன்? எதனீடு? எத்தனை?
அணாணை உணர்ச்சும் உசாந்கள் இடம் மயந்நி

1. எடுடு என்டு மயந்நிதார்?
2. ஏன் எதனீடு அரவல்லை?
3. என்டு உசாந்நாயி?

தலைய வாக்கியம்
ஒரு முதன்மை வாக்கியம் அந்நொடு பாடுகார்கு
யுள்ள அல்லது யுன்றிடு கெழ்பட்ட சார்பு
வாக்கியங்கள் சேரிக்கு வருவது -

- திருன்றாக பழக்க இயன்றும் ரின்று ஆசரியர்
கூற்றார் .

ஆசரியர் கூற்றார் - முதன்மை வாக்கியம்
திருன்றாக பழக்க இயன்றும் - சார்புவாக்கியம்

திண்டாமைத் தீயை காட்டை அட்டு
பிடி கட்டை .

காப்பியம்	சமயம்
ஐம்பெருங் காப்பியங்கள்	
சிலப்பதிகாரம் ஐளமகை	சமணக் காப்பியம் 500
மணிமேகலை சீவகசிந்தாமணி	பௌத்தக் காப்பியம் 428
சீவகசிந்தாமணி	சமணக் காப்பியம் 314
வளையாபதி	சமணக் காப்பியம் 72
குண்டலகேசி	பௌத்தக் காப்பியம் 17
ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள்	
நீலகேசி	சமணக் காப்பியம்
குளமணி	சமணக் காப்பியம்
யசோதர காவியம்	சமணக் காப்பியம்
உதயண குமார காவியம்	சமணக் காப்பியம்
நாக குமார காவியம்	சமணக் காப்பியம்

IV. 17, 18 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாடகம்:

மராட்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் கி.பி. 17-இல் கோயில்களில் நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. சரபேந்திர பூபாளக் குறவஞ்சி நாடகம் தஞ்சையில் நடிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 18 - ஆம் நூற்றாண்டு முடிய குறவஞ்சி, பள்ளு, நொண்டி நாடகங்களே செல்வாக்கு பெற்றன. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, முக்கூடற் பள்ளு முதலாயின நாடகங்களாயின. வேசியர் வலைப்பட்ட செல்வம் மிக்க இளைஞர்கள் நோயும் வறுமையும் உழந்து மனம் திருந்துவது என்னும் கதையமைப்பினைக் கொண்டது நொண்டி நாடகங்கள். மனந்திருந்திய நொண்டி ஒருவன் மெக்கா சென்று முடம் நீங்கி வாழ்ந்ததாக நடிக்கப் படுவது 'சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்'. இவ்வகையைச் சேர்ந்ததே 'இரத்தக் கண்ணீர் நாடகம்'.

V. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகம்:

(அ) வரலாற்று நாடகங்கள்: மதுரை வீரன் விலாசம், நல்லதங்காள் நாடகம், ரவிவர்மா முதலானவை வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. காசி விசுவநாத முதலியார், டம்பாச்சாரி விலாசம் என்னும் வரலாற்று நாடகத்தை எழுதினார்.

(ஆ) மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்: (1) ஷேக்ஸ்பியரின் சிம்பலின் நாடகத்தைத் தமிழில் சத்தியவதி என்னும் பெயரில் இலக்குமணப் பிள்ளை என்பவரும், சரசாங்கி என்னும் பெயரில் சலசலோசனச் செட்டியார் என்பவரும் மொழிபெயர்த்தார். (2) மேலும் ஷேக்ஸ்பியரின் வெனிஸ் நாட்டு வணிகன், ரோமியோ - ஜூலியட், ஒத்தெல்லோ முதலான நாடகங்களும் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டன. (3) பின் இரண்டு நாடகங்களைச் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் மொழிபெயர்த்தார். (4) லோபி என்னும் பிரெஞ்சு நாடகமும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. (5) சமஸ்கிருதத்தில் காளிதாசரின் சாகுந்தலத்தை மறைமலை அடிகளும், (6) மிருச்சகடிகத்தை பண்டிதமணி மண்ணியல் சிறுதேர் என்னும் பெயரிலும் மொழிபெயர்த்தனர். பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் விட்டன் பிரபு எழுதிய The Secret Way என்னும் ஆங்கிலக் கவிதையை மனோன்மணியம் என்னும் பெயரில் மொழிபெயர்த்தார். (8) கோல்டுஸ்மித் எழுதிய The Hermit என்னும் நூலையும் சைவக் கருத்துக்களைக் கூறும் சிவகாமியின் சரிதம் என்னும் பகுதியாக உருவாக்கம் செய்தார். (9) வி.கோ சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்: நாடகவியல் என்னும் பெயரில் நாடக இலக்கண நூல் எழுதியுள்ளார். களவழி நாற்பது நூலை மானவிஜயம் என்னும் பெயரில் நாடகமாக்கினார்; கலாவதி, ரூபாவதி, சூர்ப்பனகை என்னும் நாடகங்களையும் இயற்றினார்.

எழுதினார். 4 மணிநேரம் நடக்கக்கூடிய நாடகத்தை ஒரு இரவு அடித்தல் திருத்தலின்றி எழுதும் ஆற்றல் பெற்றவர். வள்ளலுருமணம், பிரகலாதன், பள்ளக்கொடி, லவகுசா, சதி அனுசூ முதலான நாடகங்கள் இவரது பங்களிப்புகளாகும். தமிழ் நாடக அமைப்பாளியர் எனப் போற்றப்படுகிறார்.

(2) பம்மல் சம்பந்த முதலியார்: (1873 - 1964) நீதிபதியாக இருந்த நாடக ஆர்வம் மிக்கவர். இளம் பருவத்தில் 18-ஆம் வயதில் தன் முதலான நாடகமான புஷ்பவல்லியை எழுதி நடித்தார். கருணவிலாசம் எனும் நாடக அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். 90 நாடகங்கள் எழுதினார். ரத்னாவளி, வேதாள உலகம், சபாபதி, கள்வர் தலை முதலானவை புகழ் பெற்ற நாடகங்கள். மாக்ஹேத், ஹாம்ஹேத், விவனிஸ் வணிகன், விரும்பிய வண்ணமே முதலான ஷேக்ஸ்பிய நாடகங்களைத் தமிழாக்கம் செய்து மேடையேற்றினார். அனுபவங்களை நாடகத்தமிழ், நாடக மேடை நினைவுகள், நாடக மேடையில் தேர்ச்சி பெறுவது எப்படி? முதலான நூல்கள் எழுதித்துள்ளார். இவரது மனோகரா நாடகம் மிகவும் புகழ் வாய்ந்த நாடகத்தில் நடிப்பவர்களைக் கூத்தாடிகள் என்னும் நினைவுகூர்ந்து கலைஞர்கள் என்னும் நிலைக்கு உயர்த்தினார். எனவே நாடகத்தின் தந்தை எனப் போற்றப் படுகின்றார்.

(3) தெ.பொ. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர்: பால மனோகராசபா நிறுவியவர். அரிச்சந்திரன், கோவலன், வள்ளித் திருமணம், தேவராஜன் முதலான நாடகங்கள் புகழ்பெற்றவை. கதரின் ஹேதேசியக்கொடி, பம்பாய் மெயில் முதலான நாடகங்களின் வாய்ந்தேசிய உணர்வைத் தூண்டினார். நாடகத்தின் நடு ஆய்வினாயர்களைக் குறித்து நையாண்டியாக இவர் பாடும் 'செய் பறக்குதடி பாப்பா' என்னும் பாடல் அரசாங்கத்தையே சாண்டி செய்தது.

(4) டி.கே.எஸ். ...

VII. தற்கால நாடக ஆசிரியர்கள்.

(1) கலைஞர் கருணாநிதி: நாடகத்துறையில் புதுமையை விளைவித்தவர். அண்ணா வழியில் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மேற்கொண்டார். மணிமகுடம், மந்திரி குமாரி, பராசக்தி, தூக்குமேடை, பூம்புகார் விதவையின் கண்ணீர், நச்சுக் கோப்பை முதலானவை கலைஞரது காவியப் படைப்புகள்.

(2) சோ (இராமசாமி): அங்கதம் இவருக்குக் கை வந்த கலை. யாரிடமும் சொல்லாதே, நேர்மை உறங்கும் நேரம், சம்பவாமி யுகே யுகே, மனம் ஒரு குரங்கு, இரவில் சென்னை, முகம்மது பின் துக்கக், யாருக்கும் வெட்கமில்லை முதலானவை இவரது படைப்புகளுள் குறிப்பிடத் தக்கன.

(3) கே. பாலச்சந்தர்: வெற்றிகரமான படைப்பாளி. நீர்க்குமிழி, மெழுகுவர்த்தி, எதிர் நீச்சல், மேஜர் சந்திரகாந்த், சர்வர் சுந்தரம் முதலான நாடகங்களைத் திரைப்படங்களாகவும் தயாரித்தார்.

(4) கோமல் சுவாமிநாதன்: சமுதாய அவலங்களைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு நாடகம் எழுதினார். பெருமானே சாட்சி, தண்ணீர் தண்ணீர், ஒரு இந்தியக் கனவு, அலைக்காற்று முதலான இவரது படைப்புகள் புகழ் பெற்றவை.

மேலும், நாரணதுரைக் கண்ணன், அரு. இராமநாதன், பி. எஸ். ராமையா, இந்திரா பார்த்தசாரதி, ஏ. என். பெருமாள் முதலான புலர் இக்கால நாடக ஆசிரியர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.